

Ist zu drucken erlaubt.

Im Namen der Censur-Commitat der Kaiserl.
Universität zu Dorpat.

Christoph Baron von Stackelberg,
Ehrl. Gouvernements-Schuldirector.

Reval, den 26 August 1824.

Diged ristirahwas leitakse mittokord
seältki, kust ey olle ükski neid otsinud.

Ühhe üksiko urisiko sees, maal, elas üks
naene lest naene omma ainsa tütreaga. Tema
ma toitis kedrussega omma pead. Ei teads
nud ükski temmast middagi ja mitto aastat ei
temma uabredki. Ei kaeband temma omma
waesust, omma hädda, omma waewa innis
mestele, mund kui omma Jummalale ainoukski.
Ei teadnud siis ka ükski temma tötundmis
ksti, ta usjust ning ta waagast ellust middagi.
Uksford sai se naene haigeks, ja neuda ei ei

woind edõõ enam tehha. Tüttar niud kane
dis hoolt ta ette, ni kui joudis, agga ei law
fund nemmad ommast häddast niudki sanna,
ja kandsid teistest teadmatta omma risi jubba
serwe werendi aasta.

Sel kohhal elas ka üks ridepleekja sell, kel
omma seltsimeestega se kord karnis suur pleek
wäljas olli. Ommast plegiajast näggid kül
lesse urisiko, agga ei teadnud nemmad mitte,
kes sees elas. Agga ühhel päwal näggi
pleekja, Langenborn olli temma nimmi, lesse
tütre joostes uksest wälja tulles ja omma
käed taewa pole kokko löma, ja kulis taewa
pole tedda õhkawad. Langenborn läks rut
tuste senna, ja kulas temma wiaga, ja toast
leidis wanna naese suremast. Ta pesi tede
da adikaga, siis andis jälle ello märki. Nä
gigid niud mehhele, kel omma hädda, om
ma waewa, ja temma wõttis sedda rahha
nattokst, mis olli korjand, ja kinkis sedda
lessele, et pididi ostma, mis tal tarwis. Tihti
tulli Langenborn niud jälle naese jure, tedda